

טור' שאשא דויד

0201832

בן ג'ורג'ייה ועבודי

נולד בשנת תרפ"ח 1928

שרת בחטיבת "כרמל"

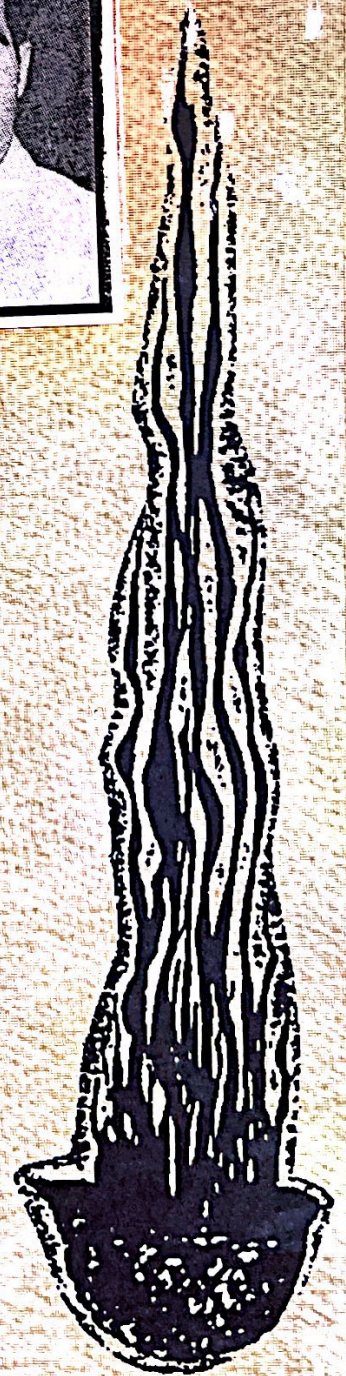
נפל ב- ל' ניסן תשי"א 6.5.1951

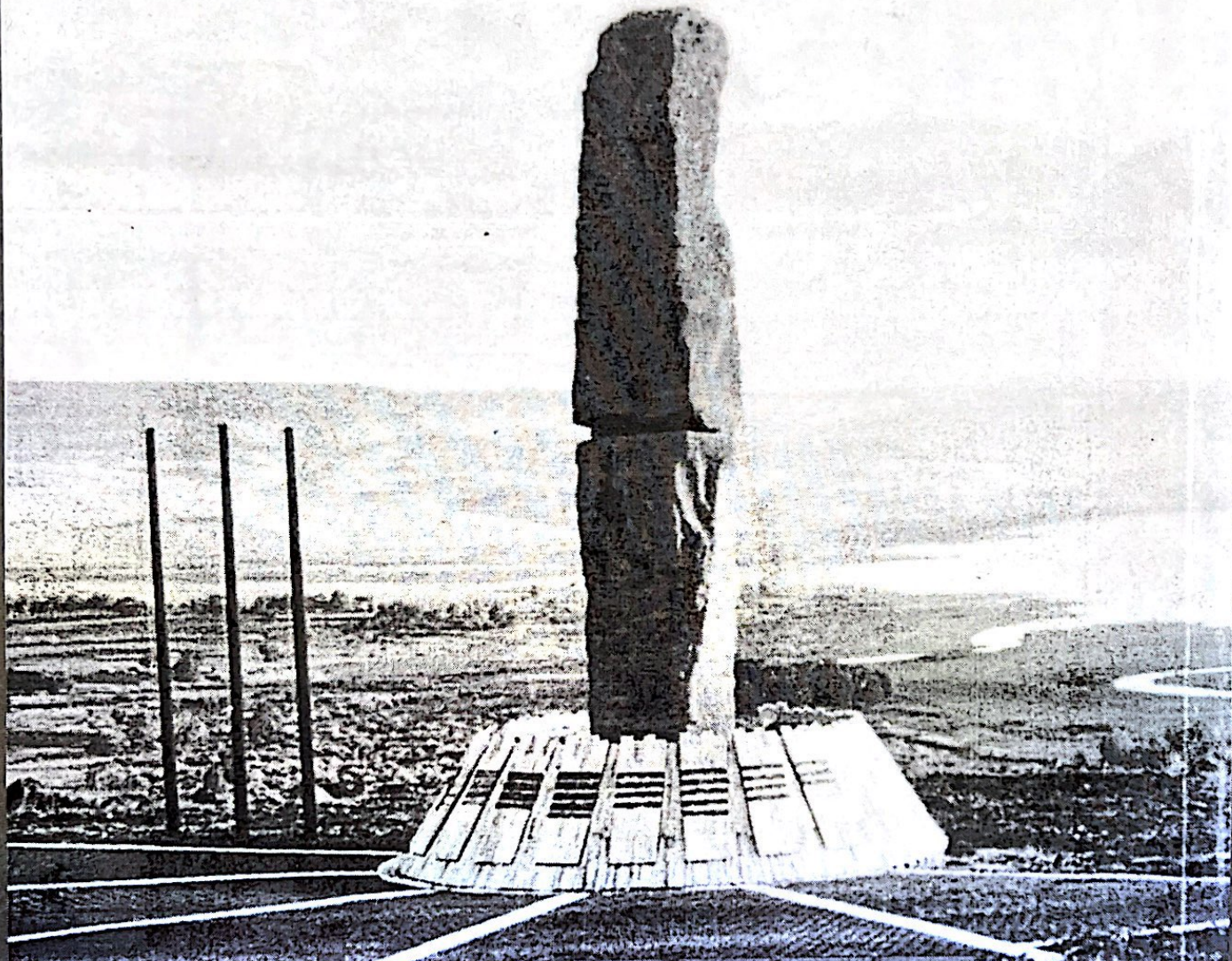
בקרב על תל אל-מוטילה.

שאשא דוד

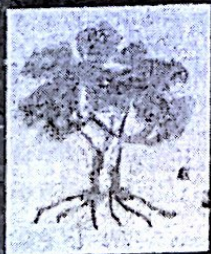
בן עבודי וג'ורג'יה. נולד בשנת תרפ"ח (1928) בבגדד, בירת-עירק. עלה לארץ ומייד לאחר-מכן גויס לצה"ל. ביום לי בניסן תשי"א (6.5.1951) נפל בקרב בשפך-הירדן ליד הכנרת. הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בעפולה. הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.

הקדב על תל מוטילה

2-6 לילאי 1951

הקרב בו השתתף ונפל שאשא דויד ז"ל

קרב תל-מוטילה 1951

אריה יצחקי

בתחילת שנת 1951 הגיע לשיאו העימות המדיני והצבאי בין ישראל וסוריה בנושא השליטה באיזורים המפורזים. העימות קיבל תאוצה בעקבות נסיונה של ישראל להתחיל בעבודות מפעל יבוש החולה.

באפריל 1951 השלימו הסורים את השתלטותם התוקפנית על האיזור המפורז הדרומי באל-חמה (חמת גדר). והחלו בנסיונות להשתלט גם על האיזור המפורז המרכזי בגזרת כורזים.

רכס כורזים שנמצא בשטח ישראל חלש על האיזור המפורז ערוץ הירדן ובקעת הבטיחה. היה זה למעשה השטח היחיד בגזרת הגבול הישראלי-סורי שבו היתה שליטה טופוגרפית ישראלית. בקצה הרכס נמצא תל-מוטילה (כיום גבעת קלע, עליה ממוקמת הצרכניה של מושב אלמגור) המתנשא כ-213 מ' מעל ערוץ הירדן. ברמת כורזים לא היה ישוב ישראלי ואפילו לא מוצב צבאי. הנכחות הישראלית התבטאה בתנועת סיורים של צה"ל בשטח.

באיזור המפורז שכנו שני כפרים ערביים חירבת דיכה וערב שמאלנה. הצבא הסורי חימש את התושבים הבדואים של הכפר ערב שמאלנה ברובים ומקלעים ועודד אותם לחדור מערבה. הם עיבדו את האדמות באיזור המפורז ואף בשטח ישראל שממערב לו, וחדרו עם עדריהם אל מורדות רכס כורזים עד לאיזור תל-מוטילה ועד לחורבת כורזים.

בשלהי חודש אפריל ותחילת מאי גילו סיורים של צה"ל כי כוחות צבא סוריים סדירים חדרו לאיזור ואף התמקמו על תל-מוטילה.

חטיבת החי"ר הסדירה "גולני" (חטי 1) שפעלה באיזור קיבלה הוראה להפגין את ריבונות ישראל באיזור, לתפוס את עדרי הבקר החודרים או לגרשם. האחריות הפיקודית לגזרה היתה של חטיבת המחוז 3.

המשימה הוטלה על גדוד 13 שהיה אחראי על גזרת הגבול מימת החולה ועד הכנרת. המג"ד סאייל רחבעם זאבי היקצה לביצוע המשימה כוח בעוצמה של מחלקת חי"ר מוגברת בכיתת מקי"ב "בוזה", בפיקוד מ"פ. הכוח יצא לדרכו בשעת הבוקר של 1 במאי. התכנית היתה למקם את המקי"בים באיזור "גבעת התצפית" בעוד כוח החי"ר נע מצפון מאיזור זגריה-טובא, מטהר את השטח והודף את העדרים דרום-מערבה לעבר מארב המקי"בים.

התכנית נכשלה. העדרים עם רועיהם נעו אמנם דרומה בלחץ החיילים, אך בשלב מסויים הצליחו לחמוק מזרחה, בערוצים. המארב פתח בטעות באש על חיילי "גולני", ובמכת האש נהרגו 4 מחיילי המחלקה. הכוח נסוג כשהוא משאיר את ההרוגים בשטח. מחלקה נוספת של הגדוד יצאה לשטח כתגבורת, שתי המחלקות ניהלו קרב אש עם הסורים עד שעות הערב.

פיקוד הצפון החליט לכבוש את התל עוד באותו יום כדי לא לאפשר לסורים להתבסס בעד. המשימה הוטלה על חטיבת המחוז 3. מח"ט 3 היקצה למשימה פלוגה מגדוד חי"ר מילואים 34 שעסק באימונים בסמוך להר כנען. כוח המילואים היה מורכב מעולים חדשים ברמת אימון וכשירות נמוכה. התארגנותו ותנועתו לשטח ארכה זמן רב. סמג"ד 13 חיים עינב צירף לו שתי כיתות סדירות מגדודו וכיתת מרגמות 81 מ"מ כסיוע.

לאחר הנחתה מדויקת של אש מרגמות הסתערה הפלוגה וכבשה את התל ללא התנגדות בשעה 00:23. גויות ארבעת החיילים חולצו מהשטח. הסתבר שהסורים נסוגו ונערכו במוצב "הדמות" ובמוצב "השפך" שמדרום למוטילה. מ"פ המילואים ערך בטעות את כוחותיו בחשיכה רק בחלקו המערבי של תל-מוטילה, יכולת התצפית שלו וההתגוננות כלפי מוצב "הדמות" היו לקויות ולעובדה זו היתה השפעה חשובה על מהלך הקרב.

בשחר יום חמישי ה-3 במאי התגלתה ההיערכות הסורית החדשה. מגייד 13 העריך כי ההתקלות הפכה לקרב על השליטה ברכס כורזים, הוא יזם הפעלת כוח תגבורת שהכוונה להפעיל פלוגה מקורס המ"כים החטיבתי שהתאמנה באיזור גנוסר להדוף את הכוח הסורי. פלוגת קורס המ"כים של חטי' גולני בפיקוד איתן שמשוני הועברה תחת פיקוד גדי 13 ותקפה את מוצב "השפך".

ההסתערות נערכה תחת אש שנורתה ממוצב "הדמות". המוצב נמצא נטוש והתברר כי הסורים נמלטו ממנו לפני ההסתערות. התברר שכוח סורי גדול מבוצר וערוך במוצב "הדמות". הסורים הקימו עמדות בין סלעי הבזלת הגדולים ומיקמו במערך ההגנה מק"בים רבים מדגם הוצ'קס מקלעי "שאטו" ומרגמות 60 מ"מ.

כוח המילואים בתל-מוטילה שהיה בשטח גרוע הוטרד ע"י אש מרגמות וצלפים שהסתננו לקרבת התל ממזרח וצפון-מזרח, 3 מאנשיו נהרגו וכ-10 נפצעו. הפצועים וההרוגים לא חולצו והאספקה

לא הגיעה. המ"פ ביקש בשעות אחה"צ רשות לסגת, אך קיבל הוראה להישאר במקום, באותה עת הגיעה מחלקת תגבורת מקורס המ"כים. למקום הגיעה גם חוליה ובה אריה טפר – מ"פ מגדוד 13 שהחליף את מ"פ המילואים כמפקד המוצב. סוללת תותחי 75 מ"מ שלנו פרסה מדרום למחנה פילון והחלה להנחית הפגזה על מוצב "הדמות". נסיון שלנו להתקדם אל מוצב "הדמות" נבלם באש חזקה.

בשעות החשיכה קידמו הסורים תגבורת מגדוד החי"ר 16 ומגדוד הסיור לאיזור המפורז.

בלילה חלו גם חילופים בפיקוד. על הקרב. מחי"ט גולני אלי"מ מאיר עמית קיבל את הפיקוד על הגזרה במקום מחי"ט 3. הוא החליט לתגבר את כוחותיו בגזרה. מפקדת החטיבה התמקמה בוילה מלצט. גדוד חי"ר 21 בפיקוד סא"ל אהרון אבנון קודם מבסיסו בטירה לטבחה וסוללת מרגמות 120 מ"מ נערכה בגזרה.

בבוקר יום ו' ה-4 במאי החליפה פלוגה מגדוד 21 בפיקוד גבי ברשי את פלוגת המילואים בתל-מוטילה שנשארה עמה את הנפגעים. ההחלפה בוצעה תחת אש. הסורים תקפו פעמיים את כוחותינו במוטילה וב"שפך" בסיוע אש מרגמות 60 מ"מ. שתי ההתקפות נהדפו. צה"ל הפגין את מוצב "הדמות", אך האש ממנו לא שותקה. בקרבות נהרגו 3 מחיילינו.

בשעה 16:30 היתה אמורה להכנס לתוקפה הפסקת אש בחסות האו"ם, אך הסורים המשיכו בירי והמשיכו להזרים תגבורות לשטח.

מחי"ט גולני אישר פשיטה לילית על מוצב "הדמות", המשימה הוטלה על מחלקה מגדוד 13, בשל תקלות לוגיסטיות, בוצע רק סיור אלים שנהדף באש. כמה מהתוקפים נפגעו.

בשבת ה-5 במאי המשיכו הסורים להטריד באש את הכוח בתל-מוטילה ונערכו מספר נסיונות להתקדם ולהסתגל לעברו מכיוון "הדמות" וממזרח, שנהדפו באש. בשעות הצהריים הגיעו לאיזור משקיפי האו"ם כדי לבדוק את המצב והאש פסקה. מבחינתנו המצב היה קשה ביותר. הקרב נמשך כבר ארבעה ימים והכוח הסורי הפולש עדיין ישב בשטחנו. היה חשש כי ישמור על הישג זה אם תוסדר הפסקת האש. הוחלט לתקוף ולכבוש את המוצב "הדמות" בכל מחיר ולגרש את הסורים משטח ישראל.

לוחמים בתקופתו של דויד ז"ל

"הטשולנט" (חמין) הטעים

בשבת זו אכל הגדוד חמין שהצליח מעל המשוער וטעמו כגן-עדן. בחום הקשה ששרר בשבת ולאחר מנות גדולות מהחמין הטעים, תקפו כאבי בטן ושלושולים רבים מהאוכלים. אין לקנא במי"פ שהוביל את פלוגתו בליל זה, המחייב לעצור בתנועה בהפסקות קצרות למדי... כדי להאפשר לרבים לפתור את בעיותיהם... כשגם הוא בעצמו ומפקדים אחרים לא פטורים ממטרד זה...

בתום אכילת החמין נקרא זאב מ"פ אי לאוהל המג"ד, הפקודה שניתנה לו עי המג"ד היתה ברורה, קצרה וחדה: "הלילה נזרוק את הסורים קיבינימט ממשלט ה"דמות" וה"מוטילה". ההתקפה תתחיל מכיוון היעד המוחזק ע"י פלוגתו של גבי ובסיוע חלק מהכלים שלו. הסיוע שניתן לך יכלול יחידת מרגמות כבדות בפיקודו של פיני רובין. יהודה הקמ"ן, יצא אתך לסיור ויצטרף אליך עם הסיירים גם בלילה". הפלוגה – רוב החיילים והמ"כים עולים חדשים, מהם רק 4-5 חודשים בארץ, כללה בזמן זה רק 2 מחלקות ולצורך ביצוע המשימה תתארגן במסגרת שלוש מחלקות. קצין הספורט הגדודי נקבע כמ"מ מח" 3, יתר שני המ"מים היו מוטקיה עציוני ונתן לוי ז"ל. הרוב הניכר מהחיילים היו מיוצאי תימן.

עם קבלת הפקודה יצאו קציני הפלוגה ביחד עם הסמג"ד עקיבא סער לסיור בשטח. למעשה מבחינת זמן ואפשרות גישה לנקודת תצפית ניתן היה לראות את היעד מכוון אחד בלבד, מנקודת תצפית רחוקה למדי בסביבת "זנגריה".

התוכנית הוצגה למג"ד ואושרה לפנות ערב. עיקר התוכנית היתה: הפלוגה תצא בלילה ותגיע לעמדות פלוגה ב'. תתקוף באיגוף ימני מכיוון דרום מערב, תכבוש את מוצב ה"דמות", והמורדות הדרומיים של תל-מוטילה ותתבסס בהם להגנה. בסיכום התוכנית בחר זאב את שמות אשתו וילדיו כמילות הפעלה ודיווח (כסגולה להצלחה וע"מ לא לשכוח), רשם על היד והפלוגה יצאה לדרך.

דרך הסלעים הקוצים והיסורים

בטור עורפי צעדה הפלוגה בשטח המגודל קוצים, זרוע סלעי בזלת גדולים. הציוד והתחמושת שנשא החיילים היה רב למדי וזה מתוך ידיעה ברורה כי התד"ל (תובלת דרג לוחם) העמוס על פרדות עלול להגיע באיחור רב (גם הפרדות התקשו לצעוד בלילה בשטח סלעי וקשה זה).

המטרד העיקרי היו ההפסקות המרובות שנעשו תוך כדי תנועה – לפתרון בעית אכילת החמין בצהרים.... ביציאה מ"זנגריה" בצבצו בינות הסלעים משקפיו של מג"ד 13 "גנדי" שהיה בשטח וחיכה להגעת הפלוגה. בו במקום ניתן על ידו תדריך סופי לזאב (כולל הוראה לעקוף את עמדת משקיפי או"ם בכדי לא להטרידם) ולאחר איחולי הצלחה המשיכה הפלוגה בדרכה.

דממת הלילה הופסקה תדירות ע"י פרצי אש קצרים ורוטטים שניתכו על עמדות פלוגה ב' בתל – ומעידת חיילים שנפלו בהתקלם בסלעי הבזלת השחורים שלא נראו בחושך – וכך הגיע הכח עד לעמדות פלוגה ב', של גבי ברשי.

אחדים מהמסתערים הצליחו לעבור את גדר האבנים ולהאחז באחדות מעמדות האויב בצד השני. חמ"פ הפצוע שלא נחבש, לא היה מסוגל לטפס ולעבור את המכשול ולהצטרף לחייליו, נעצר לרגלי הגדר. פרנקו הקשר שנע כצל אחרי מפקדו חבין את המצב, חמ"פ חייב לעבור את הגדר ולהצטרף ללוחמיו הנמצאים בצד השני. גם פצועים נוספים מונחים לרגלי הגדר גלויים לאש האויב, יש לפרק אבנים וליצור פרצה בגדר, פרנקו ניגש למלאכה. בעומדו בקומה זקופה גלגל אבנים מהגדר. המעבר נוצר, דרכו הצליחו חמ"פ ופצועים אחרים לעבור לצד השני. תוך כדי כך נפגע הקשר האמיץ מצרור מקלע שפגע בראשו ופצעו (בסוף הקרב פונה פרנקו תראשון ורק לאחר מאמצים מרובים וטיפול רפואי ממושך נשאר בחיים, עם פלטה של פלטינה כחלק מהגולגולת). אור היום המלא עצר את תנופת ההסתערות. החיילים התחילו להתבסס קמעה בעמדות שנכבשו זה עתה, אולם גם האויב נשאר בחלק מהעמדות שבמוצב – במרחק מטרים ספורים מעמדותינו.

צלפי האויב ששרצו בסביבה הגבירו את צליפותיהם. מדי פעם בפעם ניתך מטח רימונים ואש מרגמות של האויב, חיילים סוריים נראו עוברים את הירדן מכיוון מוצב ה"שפך" מדלגים במעלה הגבעה מתגברים ומצטרפים לכח שהחזיק בחלק המוצב שנשאר בידיהם. אחדים מהם זחלו בין

הסלעים, שיפרו עמדותיהם והתקרבו לטווח זריקת רימון, הכנותיהם העידו על נסיון לבצע התקפת נגד – יש להתכונן להכשיל נסיון זה.

ניתנה פקודה להכין ולבדוק את מקלעי המ.ג. שהיו בידינו ועדיין פעלו. נאספה תחמושת מפצועים. בזחילה ובקפיצות קרב הגיעו חיילים שנשלחו ע"י גבי מפלוגה ב' עם שקיות רימונים שהיו חיוניים ומעילים מאד לביעור העמדות בינות לסלעים ותרמו רבות להמשך הקרב. בשעה 04:00 בערך נפתחה ע"י האויב אש עזה מכל הכלים, הסורים פתחו בנסיון להדוף ולדחוק את חיילי הפלוגה מעמדותיהם.

לרוע המזל חלו מיד מעצורים ב-2 מתוך 3 המקלעים שנשארו תקינים – חיילי האויב התרוממו להסתערות – או אז פנה זאב בדרישת הנחתת מכת אש מרגמות על המסתערים. דו שיח זה נשמע ע"י גלי הקשר ש"שולחן כאן שולחן אחד – האויב מסתער על עמדותינו. מבקש מיד הנחתת אש על כוחותינו – עבור". "שולחן אחד כאן שולחן, אתם בתחום הבטחון המלא של אש המרגמות האם הנך דורש אש על מוצבינו ? – עבור". – החלטה קשה וגורלית עמדה לפני ה"קודקוד" של הגיזרה. מכת האש המבוקשת עלולה לגרום לאבידות נוספות בכח המועט שנאחז בציפורנים במוצב – והאם תשבור היא את התקפת הנגד של האויב ? – יש להחליט מיד.... "שולחן כאן שולחן אחד מאשר הנחתת אש סוף".

לא, אין לתת לאויב לכבוש בחזרה עמדות שנכבשו עד כה במחיר כה יקר – אין לתת להם אפשרות להריע בשופרות על הניצחון – לא ינתן לחיילי האויב לבוז ולהתעלל בפצועים ובנפגעים. המשימה תבוצע ויהי מה ! (גם פנחס רובין הבין היטב מה נדרש כעת – ופעל). אש השיתוק ניתכה על המוצב – לרגעים אחדים נעלמה השמש, העשן והאבק כיסו את הכל. החיילים נלחצו לאדמה, חיפשו מחסה בסדקים בין הסלעים, והידיים לפתו את הרימונים המוכנים לזריקה. בשוך ההפגזה השתרר לפתע שקט מוזר, האבק והעשן התפורו, חיילי האויב שלפני ההפגזה נמצאו כה קרובים לעמדותינו כאילו נעלמו, נשמעו גניחות פצועים, התקפת הנגד של האויב נשברה. החום היה ללא נשוא. החובש היחידי שנשאר עם הכח עבר בזחילה בין הפצועים, באין מספיק תחבושות יש להשתמש בגופיות. מימיות המים שעדיין נשמרו נאספו וניתנו לחובש – עבור הפצועים. השמש היוקדת תרמה להגברת הסבל של הפצועים והבריאים כאחד. לא מים, לא מחסה ולא צל. מחוסר עזרה רפואית ממשית ואפשרויות פינני, הורע מצב הפצועים מרגע לרגע, הם לא זעקו, חרישית שכבו בין הסלעים הלוהטים, צביקה חמ"כ שכדור פילח את חזהו נשם בכבדות תוך השמעת שריקות צורמניות. התחבושת האדימה ולאחר היסוס מה הורדה ממישהו גופיה והחובש סתם בקרעיה כמו בפקק את מקומות הכניסה והיציאה של הכדור בחזהו של צביקה. גרישי – התימני הצנום שכב עם בטן שסועה ורובהו לידו. בידי החזיק את הציציות של ארבע הכנפות ושפתיו נעו ללא הרף בתפילה חרישית – כמוהו גם אחדים מחבריו התפללו תפילה שחרית בלחש. (רוב חיילי הפלוגה היו יוצאי תימן, שומרי דת).

האויב חידש את צליפותיו לסירוגין ומפעם לפעם הנחית אש מרגמות, מחוגי השעון התקדמו ואיתם גבר חום השמש שהציק ללא רחם במיוחד לפצועים.

בפקודת מפקד הגיזרה הוכנס לקרב כח נוסף. חיילי קורס המ"כים תקפו מכיוון מוצב השפך והתקדמו לקראת עמדות פלוגה א'. האויב איתר את כיוון ההתקפה וכיוון את רוב אישיו לשם.

התוקפים נצמדו לקרקע. חלק מהם דילגו בינות לסלעים והגיעו לקרבת העמדות של פלוגה א'. אט אט נוספו לוחמים נוספים על המוצב, עוד הסתערות – עוד מאמץ ויסתיים הקרב.

ההתקפה

הסרוחן מפגרי הפרות היה ללא נשוא ובעקיפין תרם לזירוז התכנות האחרונות שנעשו ע"י הפלוגה התוקפת. לצאת – מאזור התל ולהשתחרר מהריח האיום, ריח הפגרים. השאלות היחידות שנשאלו – איך מחזיקה פלוגה ב' מעמד בגיהנום מבחיל זה. מקלעי פלוגה ב' הוצבו לכיוון מצב ה"דמות". הפלוגה הסתדרה במבנה קרבי, גבי התלווה לזאב עד לעמדות הקיצוניות של פלוגתו. המחלקות נפרסו. מוטקיה עצינוני מ"מ 1 מימין, נתן לוי ז"ל מ"מ 2 משמאל, בנדיקט קציץ הספורט מ"מ 3 מאחור, המ"פ זאב, הקשרים ויהודה אשנפלד הקמ"ן נעו קמעה לפני הפלוגה. משום מה השתרר שקט מפתיע, שקט מעצבן ומעיק, השקט האופייני לפני הסערה. ואז.... "שולחן – כאן שולחן אחד – יונת (זה שם אשתו), אני אומר שנית יונת עברו". "שולחן אחד כאן שולחן מאשר יונת סוף".

בהישמע מילת קסם זו נקרעה הדממה. הסיוע – המרגמות והמקלעים פתח באש כמתוכנן. טרטור המקלעים גבר וקווי הכדורים הזוהרים סימנו בברור את כיוון מוצבי האויב. לחיילים היתה זו טבילת האש הראשונה – ולראשונה נמצאו כה קרוב לפגזים המתפוצצים בקרבתם. הפלוגה החישה את צעדיה תוך שמירה על המבנה הקרבי. הסיוע הכבד שלנו נדס, הכוח נכנס כבר לתחום הביטחון. מקלעי האויב פתחו באש.

ההסתערות החלה

לאש המקלעים של האויב הצטרפו מיד התפוצצויות פגזי מרגמות ורימונים שנורו מתוך מדוכות. אלה האחרונים התפוצצו בינוני ולפנינו וברק פיצוצם סינוור את המסתערים. ראשוני הנפצעים נפלו מתוך הטור המסתער, ביניהם יהודה הקמ"ן שחטף כדור בראש ועשה מספר גילגולים תוך כדי ריצתו. והמ"מ מוטקיה. הטור נרעד, רטט עבר בחיילים המסתערים, השרשרת התעקמה, אש האויב ופיצוצי הרימונים גברו, במיוחד מתוך עמדה באגף הימני, שממנה ירו באש מהירה מספר מקלעים, ומתוכה נורו מטחים של רימוני מדוכה. הפלוגה נצמדה לקרקע. רוב מכשירי הקשר (מ.ק.

21 דאז) הפסיקו לפעול כבר בתחילת הקרב. המכשיר היחידי שפעל היה מ"ק 300 עם הקשר פרנקו (עליו יסופר בהמשך המאמר) במכשיר יחיד זה נוהל דיווח על המצב. הפלוגה תמשיך במשימתה ויהי מה.

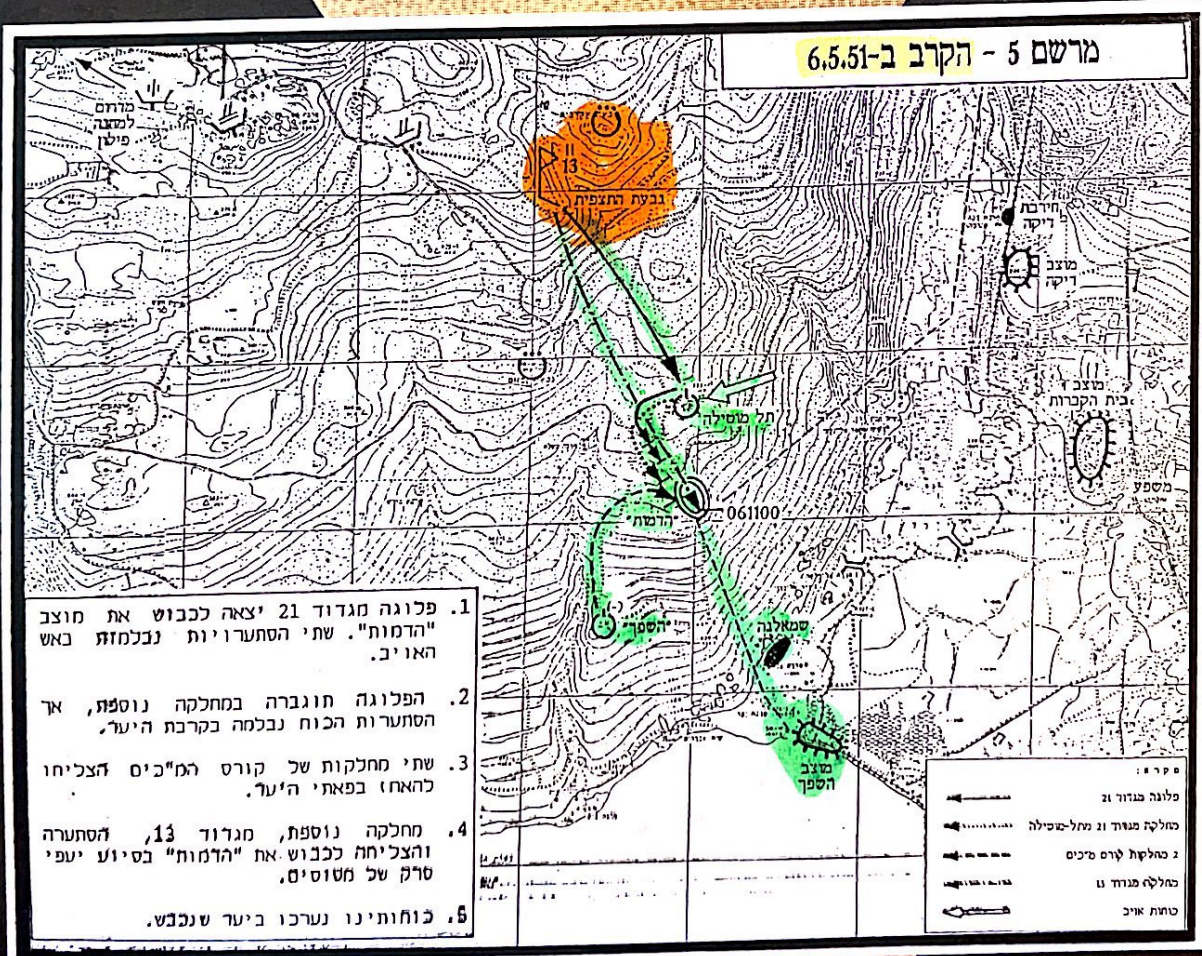
לצורך התארגנות מחדש נסוג הכח מרחק מה מאחרי קפל קרקע. אש הסורים לא פסקה ולו לרגע, הפצועים נגררו לאחור וסודרו בין הסלעים (כהגנה מפני אש המרגמות), שורות המסתערים אורגנו מחדש. והזמן ?? – מחוגי השעון רצו במהירות, היספיק הזמן לסיום הכיבוש בעוד חושך ? שתי חוליות בפיקודו של סמל אריה לרר קבלו פקודה תוך כדי התארגנות הכח מחדש לנצל מהונת הקרב ובאיגוף קטן לזחול, ולהשמיד את עמדת האויב הקדמית והקיצונית באגף ימין, זו ממנה נורו ללא הפסק מטחי הרימונים ואש אוטומטית רבה.

משבוששה הכתה לסיים את משימתה יצא זאב המ"פ עם חוליה נוספת לכיוון העמדה המטרידה וביחד עם חלק מהחוליה הקודמת הצליחו לאגפה. מספר רימונים שנורקו לתוכה ממרחק מטרים ספורים חיסלו את מקלעי האויב שרצו מאחרי סלעים גדולים שהיו עמדה מצוינת ומוגנת היטב. פיצוץ העמדה השתיק במידת מה את אש האויב. המבצעים חזרו לפלוגה בנושאם איתם פצוע קשה החייל שלמה גרישי, תימני צנום שנפצע בבטנו מרסיס רימון סורי שנורק לעברו. הפלוגה שוב מוכנה להסתערות המחודשת. באופק נראו כבר ניצנוצי השחר – עוד מעט ויאיר היום. "שולחן כאן שולחן אחד – שנה יונת עברו".

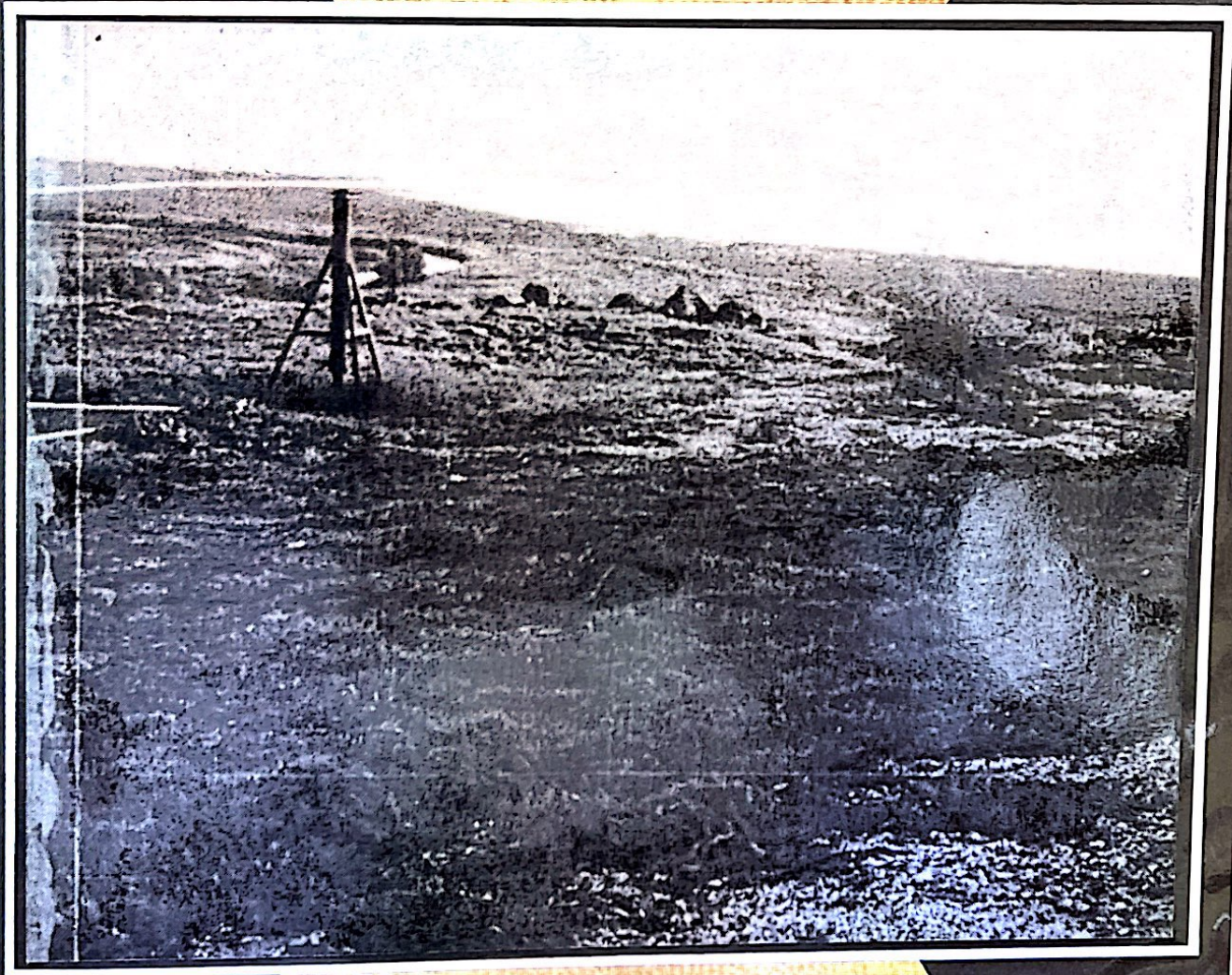
ושוב פתח הסיוע באש והפלוגה זינקה להסתערות. בחימה ובשאגות התקדמו החיילים מול אש האויב, מול עמדות מאחרי סלעי בזלת גדולים שיש לבער את העמדות רק ברימון ובכידון, שוב נשרו נפגעים, המ"מ נתן לוי ז"ל נהרג, זאב המ"פ נפצע והמשיך בהתקדמותו בהשענו על רובה וכתפו של פרנקו הקשר. העמדות הסוריות הראשונות נעזבו. חיילי האויב השאירו נשק בעמדותיהם וזינקו בקפיצות בינות הסלעים לעמדות האחריות מאחרי גדר אבנים שהקיפה חלק מקו עמדות השני של המוצב. עוד מאמץ – עוד זינוק ויושלם הכיבוש. השחר כבר עלה במזרח – הלילה היה קצר מדי.

מפת הקרב

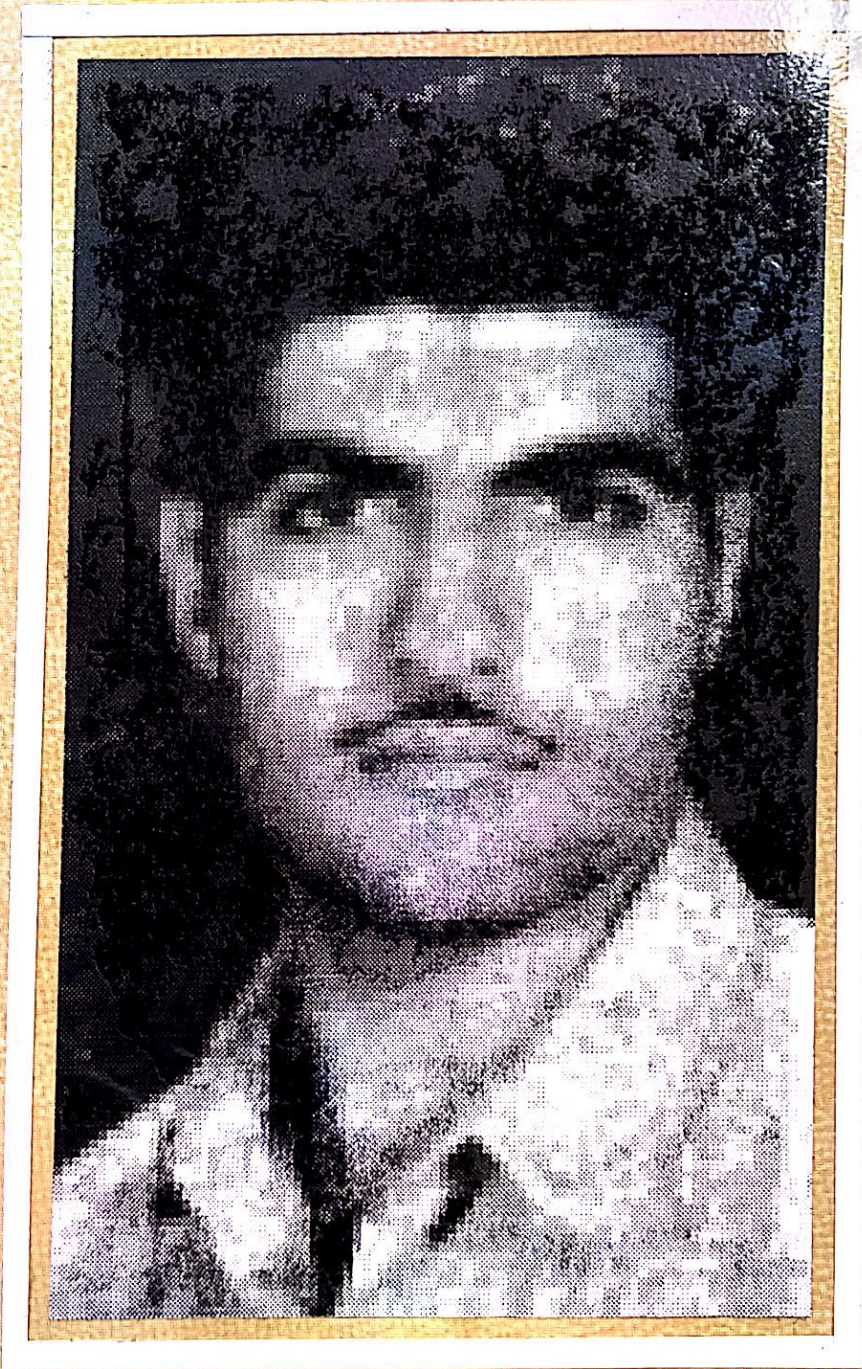
תאריך נפילתו של דויז שאשא ז"ל

תל - מוטילה

מוטילה

דויד שאשא ז"ל

"יהי זכרו ברוך"

ת.נ.צ.ב.ה.
דויד שאשא ז"ל
1928-1951

...אך נבחר את כולם
את יפה הבחורות והחלואר
כי רעות שבבאת, לעולם
לא תתן את לבן לשכוח.
אדבר אקדולת בדם
את תשובי בנינו לפרוח.

חיים גרי.

ואחי חזר מן השדה
בנגד אפור.
ואני חששתי שמא חלומי יתבדה
והרחלתי מיד את פצעיו לספור
ואחי שותק.

אחר חטטתי בכיסי הסגין
ומצאתי איספלנית שיבש כתמה
ובגלוייה שחוקה את שמה
תחת ציור של פרגים

ואחי שותק,

אז התרתי את הצרור
והוצאתי חפציו, זכר אח זכר
הידד אחי, אחי הגיבור
אשיר גאווה לשמך,
ואחי שותק
ואחי שותק
ודמו מן האדמה זועק!

בשלכת נושב כבר הסתיו
האבק בדרכים אט שקע
והיום רק אליך נשרף
וחולם על פגישה רחוקה

הן אפשר כי עוד ערב יבוא
והשער יחרוק לו דומם
ועיניך יהיו כה טובות
כמו אין מלחמה בעולם

הן אפשר, הן אפשר
שיהיה זה פשוט כבר מחר
הן אפשר ובג'יפ שעבר
שאגו בחורים כי נגמר
הן אפשר הן אפשר
שיהיה זה פשוט, כבר מחר

הן אפשר כי חדרך העצוב
מחכה בחיוורון קירותיו,
וקורא הוא לשנינו לשוב
מקרבות, מדרכים ומסתיו

הן אפשר, כי פתאום נפגש
במשלט, או בדרך עפר
הן אפשר, בין עשן ובין אש
גם לחלום שהכל כבר נגמר

